

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

219. An regulares pecuniam relictam cum onere perpetuo celebrandi
Missam possint implicari super bona Monasteriis exempta à simili onere?
Et an ex prædicta pecunia possit extinguui census Monasterii, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76429)

desiderantur, ad quorum electiones, utpotè auctiori vinculo deuincti, strictius etiam tenentur. Neque formalitates Caietani in huiusmodi materia innixæ rebus ipsis physicè, vel moraliter consideratis alicuius sunt momenti; Et licet essent, & non fieret contra iustitiam distributivam, omissione dignioris: at fieret sanè in Religiosam Republicam, & contra communitativam, & contrarium asserere, tum est absque fundamento, tum contra communem.

Sup. hoc sup. petri in R. 4. & 5.

Hucvique Gerunda, qui etiam subdit, si ad solum Generalem Religionis pertineat eligere superiores, obligari ad eligendum digniores, vel æquè dignos post sufficientem, atque exactam diligentiam circa cognitionem personarum.

5. Vide etiam Giragum de regimine Ecclesie part. 1. dub. 3. per totum, qui postea in sequentibus dubiis, meritò inuehitur in Religiosos, qui in Capitulis generalibus Religionum capita factionum nuncupantur; contra quos etiam exardescit Laurentius Peyrinus de Pralato q. 2. cap. 2 §. 3. n. 19. & Thomas Hurtadus ubi supra n. 1641. ubi ita asserit, Quam malè faciant quidam qui potentes sunt in capitulis, & capita factionum, & gremiorum nuncupantur, qui ante electionem, & ingressum capituli faciunt tractatus non solum consultorios sed actionales, ut hi vel illi eligantur, & non alij diuersæ factionis, quamvis enim liciti sint tractatus, (etiam viuentis Pralato, ut constat ex cap. si transitus 29. dist.) per modum consultationis, ut agnoscat dignus qui eligendus sit, ut tenet Molfesius ubi supra cap. 16. num. 47. tamen tractatus factionales, ut de meo grege tot eligantur, & de tuo tot prorsus illiciti sunt, & ex illis omnis pestis regiminis regularis oritur, & fouetur ambitio, quæ venenum est in Religione. Vbi enim huiusmodi partialitates existunt, nec premiatur virtus, nec punitur vitium, sed virtutes gremij oppositi vitia iudicantur, & vitia gremialium suorum virtutes reputantur. Ita ille. Deploranda est igitur miseria istarum Religionum, si quæ reperiuntur, in quibus talia perpetrantur.

Sup. his tra. ctibus ma. gis lae supra in Ref. 116.

RESOL. CCXIX.

An Regulares pecuniam relictam cum onere perpetuo celebrandi Missarum possint implicare super bona Monasterij exempta à simili onere?

Et an ex prædicta pecunia possit extinguí census Monasterij, vel emi aliquis census, aut alter annuus redditus, aut reedificari Ecclesia, vel Monasterium? Ex p. 9. tr. 6. & Misc. 1. Ref. 25. aliàs 26.

Sup. conten. to in hac R. vsq. e. ad not. seq. in tom. 2. tr. 1. Ref. 15. per totam, & ex Ref. 21. §. vlt.

§. 1. **H**anc quæstionem pertractat Pasqualigus in 99. Can. Cent. 2. q. 17. 1. ubi quærit. an Regulares possint fundare censum ex pecunia eis relictâ pro Missâ perpetua, supra Monasterio, aut horto inserviente pro Monasterio. Et negatiuam sententiam tenet, nullum tamen Doctorem adducens.

2. Dico itaque, affirmatiuam sententiam docere Peyrinum in Formul. littera A. cap. 11. num. 2. cuius sententiam asserit aliquos Regulares practicasse; sed malè: nam ipsum Peyrinum meritò impugnat Bordon. in cons. Regul. tom. 1. Resol. 25. n. 34. & ad omnes rationes in contrarium respondet, negatiuam sententiam docens, firmando quod in nostro casu emenda sit noua proprietas, quæ actu fructificet per accretionem proventuum Monasterij. Probat, tum ex natura implicationis, quæ importat acquisitionem nouorum fructuum ex re frugifera ab alio empta, quæ aliàs propria non erat emptoris, aut saltem sit propria ratione fructuum: ut si domus locanda reedificetur iam combusta: siquidem implicatio accreuit nouos fructus im-

plicanti, quos antea non percipiebat; aliter implicatio produceret contrarium effectum, nimirum, onus sine commodo, & vili, si non adiungeret proventus implicanti tum ex Decreto Sacre Congregationis de celebratione Missarum, ubi decernitur, ut pecunia, ac bona mobilia, in futurum simpliciter acquirenda cum onere perpetuo Missarum celebrandarum, ab his, ad quos pertinet, sub poena interdicti ab ingressu Ecclesie, iplo facto incurrenda, à die realis acquisitionis statim deponi debeant penes ædem sacram, vel personam fide, & facultatibus idoneam ad effectum illa, seu illorum pretium quamprimum inuestiendi in bonis immobilibus fructiferis, cum expressa, & indiuidua mentione oneris, quod illi annexum reperitur. Pecunia ergo inuestienda est in bonis immobilibus fructiferis, quod fieri non potest, nisi ex implicatione acquiratur ius lucrandi nouos fructus, qui non acquiruntur in dictis casibus, neque etiam restauratione, seu refectione domus collapsæ, vel combustæ, aut adificatione Ecclesie, vel Monasterij, cum huiusmodi adificia non locentur extraneis, qui annuos redditus præbent. Et idè hanc sententiam, præter Pasqualigum, & Bordonum, tenet etiam doctus Magister Lez. in Summ. qq. Reg. 10. 4. verb. Missarum. 37. qui testatur, ita fuisse decisum inter Canonicos Basilicæ S. Petri, consulente viro quodam doctissimo, quem ipsi ad dubij decisionem vocauerant.

3. Nota etiam hic cum Bordon, contra Peyrinum locos citatos, non posse in casu nostro ex illa pecunia extinguí annuum censum Monasterij: quia extinctio census non est implicatio, seu inuestitio pecunie, sed æris alieni solutio. Si tamen talis census inpositus esset super aliquod bonum stabile fructiferum Monasterij, tunc extinctio illius esset quædam virtualis inuestitio talis pecunie in bono stabili fructifero nouos fructus fructificante, cum per illam accrescerent Monasterio illi fructus, qui in solutione reddituum census expendebantur, & per consequens saluaretur intentio S. Congregationis. Quo sensu, & non alio accipiendus est Peyrinus relatus, & Marthæ in decisionibus voto 243. n. 3. & 5. quæ ibi refert, & Marchinus de Sacram. Ordin. tr. 3. c. 15. dub. 4. circa Decreta Sacre Congregationis relata. Quamuis autem ipse Marchinus ibid. dub. 3. dicat talem pecuniam inuestiendam pro onere Missarum non posse collocari in emptione alicuius census, alteriusve annui redditus, èd quoddam census propriè non est bonum stabile, & facile percat: nihilominus oppositum existimo verius, & conforme praxi Ecclesie, quæ census bona stabilia, & fructifera censet: esto, non multum secura propter humanas varietates quod solum probatur debere fieri huiusmodi inuestituram in emendo censu, nisi in casu, quo alia bona fructifera securiora emi nõ possint, aut ille census, moraliter loquendo, sit securus. Et hæc omnia docet etiam Lezana loco citato, quæ notanda sunt: nam casus quotidie accidit.

RESOL. CCXX.

An Regulares, quando adire non possunt Summum Pontificem, vel Sacram Congregationem debeant pignora re vasa, lampades, candelabra argentea cum licentia Episcopi?

Sed circa hoc aliqua alia valde notanda, & mandanda pro casu occurrenti explanantur. Ex p. 5. tr. 1. §. 2. Misc. 1. Ref. 6.

§. 1. **I**nter Regulares potest frequenter hic casus accidere. Et suppono ex Castro Palao tom. 2. tr. 1. 2. disp. vn. pun. 15. §. 1. n. 2. Hieronymo Rodriq. in Comp. qq. Regular. resol. 7. num. 23. Barbosa de potestate Episcopi part. 3. allegat. 95. num. 38. Bonacina de alienat. disp. 2. quæst. vn. pun. 3. num. 30. Lessio lib. 2. cap. 24. dub. 11. num. 62. & alijs, non solum res immobilis Ecclesie non posse alienari, vel pignori absque licentia Pontificis; sed, neque etiam mobiles, si sint preciose,